

วีระเชษฐ์ จารยาภูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ไปสร้างที่อื่นເຄີຍ

ผมดีใจครับ เวลาມีเรื่องอุทธรณ์เกี่ยวกับการที่ประชาชนใช้สิทธิเกี่ยวกับกฎหมายข้อมูลข่าวสาร ของราชการในการดูแลห้องถินชุมชนของตนเอง ดีกว่าไม่พูดวันนี้แล้วไปรับผลกระทบบันหน้า ก็เลยรีบบอกเล่า ให้ฟังเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและหน่วยงานห้องถิน

นางสาวดาวเหนือมีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลหนองเสือ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ โครงการศูนย์การเรียนรู้การจัดการขยะ และผลิตขยะเชื้อเพลิง (RDF) ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบึงบารวม ๖ รายการ เช่น คำขออนุญาตชุดดิน ณ ดิน เพื่อประกอบกิจการโรงคัดแยกขยะ รายงานการรับฟังความคิดเห็น เอกสารที่เกี่ยวกับการพิจารณาของเทศบาลในการออกใบอนุญาต ใบอนุญาตชุดดิน ณ ดิน พร้อม เเงื่อนไขแบบท้ายใบอนุญาต รายงานการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เพื่อทราบรายละเอียดโครงการ และรายงานการประชุมระหว่างนายกเทศมนตรีตำบลหนองเสือ กับกลุ่มชาวบ้านผู้ร่วมคัดค้าน เทศบาลตำบลหนองเสือมีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมด ๕ รายการ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยในรายการที่ ๒ คือรายงานการรับฟังความคิดเห็น ด้วยเหตุผลว่า yang ไม่ได้รับแจ้งจาก องค์กรบริหารส่วนตำบลบึงบารวม พลังงานจังหวัดซึ่งเป็นเจ้าของโครงการ และรายการที่ ๕ คือรายงานการประชุมสมัยสามัญ ว่าต้องขอให้สภาเทศบาลตำบลหนองเสือรับรองรายงานการประชุมก่อน แต่ต่อมาก็ได้มี หนังสือชี้แจงรายละเอียดข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้ร้องทุบ นางสาวดาวเหนือจึงมีหนังสืออุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เทศบาลตำบลหนองเสือมีหนังสือชี้แจงว่า ได้มี หนังสือถึงสภาเทศบาลฯ ทราบว่า ต้องให้คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม และสภามีมติรับรองหรือแก้ไข ในการประชุมครั้งต่อไปก่อน ซึ่งต่อมาระบบสภาเทศบาลฯ ได้มีหนังสือจัดส่งรายงานการประชุมครั้งดังกล่าว จำนวน ๒๓ แผ่น ให้นายกเทศมนตรีตำบลหนองเสือเรียบร้อยแล้ว หมายความว่าที่เคยแจ้งนางสาวดาวเหนือว่า ต้องรับรองรายงานการประชุมก่อน ตอนนี้ก็รับรองแล้ว ถูกนะครับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ขอมีจำนวน ๖ รายการ เทศบาลตำบลหนองเสือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แล้ว ๕ รายการ เหลือเพียงรายการที่ ๕ เพียงรายการเดียว ที่ต้องพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า รายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองเสือ สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามปกติของสภาเทศบาลตำบลหนองเสือ ไม่มีอะไรที่เปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับสภาเทศบาลฯ ได้รับรองรายงานการประชุมครั้งดังกล่าวแล้ว การเปิดเผยของจากเป็นประโยชน์ต่อนางสาวดาวเหนือแล้ว ยังแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาเทศบาลฯ อีกด้วย กรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาจากหลัก ของไร้ครับ ผมเคยพูดไปแล้วแต่อยากให้หน่วยงานถือเป็นหลักในการพิจารณา คือ การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง เรื่องนี้ครับโดยครับ จึงวินิจฉัยให้ เทศบาลตำบลหนองเสือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลหนองเสือ พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้ด้วย

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หารือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๗๙๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ศค ๘๓/๒๕๖๑)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

วีระเชษฐ์ จารุยาภูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ไม่ต้องปิดหรือครับ

เดี๋ยวนี้หากจะส่งของรับพัสดุหรืออะไรก็แล้วแต่ในเรื่องไปรษณีย์ เราไม่ต้องไปติดต่อที่สำนักงานไปรษณีย์แล้ว เพราะมีตัวแทนที่ได้รับแต่งตั้งจากบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ทำให้เราสะดวกมากขึ้น แต่ก็มีกรณีของเสียหาย สูญหาย ถูกเปิด ได้รับผิดชอบ เรื่องนี้ขอข้อมูลข่าวสารอะไรบ้าง

นายนิติ ยังเป็นนักศึกษา มีหนังสือถึงหัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์พัทยา บางแสน และศรีราชา เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ คือ สถิติการร้องเรียนไปรษณีย์ไทย ในเขตพื้นที่พัทยา บางแสน และศรีราชา และสถิติการรับผิดชอบค่าเสียหายย้อนหลัง ๒ ปี แต่สำนักงานไปรษณีย์เขต ๒ มีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่า เป็นข้อมูลในการใช้บริหารจัดการภายในองค์กรของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ไม่สามารถมอบให้ บุคคลภายนอกได้ นายนิติจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สำนักงานไปรษณีย์เขต ๒ มีหนังสือชี้แจง ข้อเท็จจริงสรุปว่า สำนักงานไปรษณีย์เขต ๒ เป็นหน่วยงานที่ถูกผ่านเรื่องให้ตรวจสอบเฉพาะบางเรื่อง จึงไม่ได้จัดทำสถิติไว้ ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวหากบุคคลภายนอกนำไปเปิดเผยต่อคู่แข่งทางการค้า ที่ปัจจุบันมีบริษัทที่เปิดรับงานไปรษณีย์เอกชนหลายแห่ง จะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นทางธุรกิจ การให้ข้อมูลแก่บุคคลภายนอกที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานใหญ่ก่อน สำหรับเรื่องอุทธรณ์นี้บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด (สำนักงานใหญ่) ได้ส่งข้อมูลข่าวสารตามที่นายนิติมีคำขอเพื่อให้สำนักงานไปรษณีย์เขต ๒ ส่งให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า ข้อมูลสถิติการร้องเรียน และสถิติการรับผิดชอบค่าเสียหายของบริษัทไปรษณีย์ไทย ในเขตพื้นที่พัทยา บางแสน และศรีราชา ย้อนหลัง ๒ ปี เป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะอย่างใดที่เปิดเผยไม่ได้ ตามมาตรา ๑๕ กิจการเปิดเผยให้หน่วยงานได้ จึงวินิจฉัยให้สำนักงานไปรษณีย์เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้หน่วยงานต่อไป

เมื่อส่งเอกสารให้กรรมการฯ พิจารณาแล้ว มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผย หน่วยงานก็ต้องส่งข้อมูลข่าวสารให้ผู้ขอด้วยนั้น รับเรื่องนี้สันๆ จำง่าย เป็นแนวประกอบการพิจารณาได้เลยครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติ หรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไปได้ครับ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ติดต่อได้ที่ ๐ ๒๒๘๓๔๗๗ www.oic.go.th

(ที่ สค ๙๕/๒๕๖๑)

เรื่องเกิดจากขยะ

เรื่องนี้พนักงานของเทศบาลรับเงินค่าเก็บขยะไปแล้ว ไม่นำเงินส่วนนานถึง ๔ ปีงบประมาณ เป็นเรื่องผิดระเบียบรากการ แต่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ไม่เกี่ยวด้วยตรงนั้น ทุกคนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อไปใช้คุ้มครองสิทธิของตัวเองได้

นายเยี่ยมได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลบางเมือง ขอเอกสารเกี่ยวกับคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน รวม ๔ รายการ คือ ๑) คำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกคนที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เทศบาลตำบลบางเมือง พร้อมความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ๒) หนังสือเทศบาลตำบลบางเมือง ที่ สป ๕๒๖๐๖/๓๙๘๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ ๓) หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๓.๔/๑๔๑๓๑ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ๔) คำสั่งเทศบาลตำบลบางเมืองในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ดำเนินการบังคับทางการปกครองที่เกี่ยวกับกรณีในข้อ ๒ และข้อ ๓ เพียง ๒ วัน เทศบาลตำบลบางเมือง มีหนังสือส่งเอกสารให้นายเยี่ยมทั้ง ๔ รายการ แต่ไม่ระบุครับ เพราะในรายการที่ ๑ มีบางส่วนที่เห็นว่าเป็นเอกสารสิทธิ์ส่วนบุคคลไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลให้ได้ นายเยี่ยมจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลตำบลบางเมือง มีหนังสือส่งข้อมูล ๔ รายการไปให้ประกอบการพิจารณา และซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า กรณีดังกล่าวเกิดจากมีการตั้งบัญชีเงินขาดบัญชีจำนวน ๘ ราย เป็นเงิน ๘๓๖,๕๓๐ บาท เนื่องจากเจ้าหน้าที่จัดเก็บค่าขยะมูลฝอย ไม่นำเงินส่วนรายได้ของเทศบาลฯ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๑ – ๒๕๔๔ เทศบาลฯ ยังไม่ได้เรียกให้ชดใช้ผู้ต้องชดใช้เงินบางรายเสียชีวิตไปแล้ว และเรื่องเงินขาดบัญชีล่วงพ้นสิบปีขาดอายุความที่จะดำเนินคดีทางกฎหมาย แต่ก็ได้ส่งสำเนาคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ และสำเนาคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัด เฉพาะรายของนายเยี่ยมให้แล้ว เหลือเพียงเอกสารของผู้กระทำละเมิดรายอื่นๆ ซึ่งเทศบาลฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นเอกสารสิทธิ์ของบุคคลอื่น เปิดเผยให้ไม่ได้ และถึงแม้รายเยี่ยมไม่ได้รับเอกสารของผู้กระทำละเมิดรายอื่นๆ ก็ยังใช้เอกสารที่ส่งให้ไปแล้วต่อไปยังข้อเท็จจริงในประเด็นเฉพาะตัวเองได้เพียงพอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒, ๓ และ ๔ เปิดเผยให้ไปแล้วก็ไม่มีประเด็นต้องพิจารณา เหลือเพียงรายการที่ ๑ คำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าวทุกคนต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เทศบาลตำบลบางเมือง และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัดที่วินิจฉัยอุทธรณ์เจ้าหน้าที่แต่ละคน เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความอย่างใดที่เปิดเผยไม่ได้ ตามมาตรา ๑๕ พิจารณาแล้ว จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลบางเมือง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายเยี่ยม

เรื่องนี้ได้ประโยชน์ทั้งในเรื่องกฎหมายข้อมูลข่าวสาร และเรื่องการบริหารงานของท้องถิ่น เพราะมีการปฏิบัติไม่ถูกระเบียบนานถึง ๔ ปี ขอให้ท้องถิ่นศึกษาเป็นแนวทางครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไปได้ครับ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” อย่าลืมนะครับ ติดต่อหารือไปได้ที่ ๐ ๒๗๘๓ ๔๐๗๘ www.oic.go.th

“ไม่ได้ข้อมูลทั้งหมด บอก สร. นะครับ”

(ที่ สค ๒๕๔/๒๕๖๑)

ผมเข้าบ้านไม่ได้

เรื่องนี้เหมือนกับเรื่องที่ผู้ดูแลเมืองไปเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นเรื่องที่ขาดจากหนังสือที่ตัวรัฐธรรมนูญจังหวัด ส่งไปสถานีตำรวจนครบาลแห่งหนึ่ง แล้วได้รับการปฏิเสธ กรรมการวินิจฉัยฯ มีคำวินิจฉัยว่าให้เปิดเผยแพร่ไม่เป็นไรครับ หลายท่านอาจจะไม่ได้เห็นเรื่องนั้น มาดูกันใหม่

นายตามีหนังสือถึงนายอำเภอเมืองลำปางเพื่อขอคัดสำเนาหนังสือ ที่ ลป ๐๑๑๘.๗(ศดร.)/๑๙๔๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ เพื่อประกอบการพิจารณาข้อเท็จจริง อำเภอเมืองลำปางมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุผลว่า สำเนาหนังสือตามที่ขอนั้นเกี่ยวเนื่องกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการออกโฉนดที่ดินทับทางสาธารณประโยชน์ชั่วทางเข้าที่ดินของนายตาขุนนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการฯ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผย เพราะจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เป็นเหตุผลตามมาตรา ๑๕ (๒)

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อำเภอเมืองลำปาง มีหนังสือส่งข้อมูลไปประกอบการพิจารณา และชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า สำเนาหนังสือที่นายตามีคำขอนั้น เป็นหนังสือที่ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมืองลำปาง แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ซึ่งไม่ได้แจ้งให้นายตาหารับโดยตรง และผลการตรวจสอบเกี่ยวเนื่องกับการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนเรื่องการออกโฉนดทับที่ดินดังกล่าว ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเพื่อทราบและพิจารณา จึงเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) ที่เปิดเผยให้ไม่ได้ตามที่แจ้งแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่นายตามีคำขอคือ สำเนาหนังสืออำเภอเมืองลำปาง ที่ ลป ๐๑๑๘.๗(ศดร.)/๑๙๔๐ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ เรื่องแจ้งผลการดำเนินการต่อเรื่องร้องทุกษาร้องเรียน ที่นายอำเภอเมืองลำปาง รายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อความอย่างใดที่เปิดเผยไม่ได้ ตามมาตรา ๑๕ พิจารณาแล้ว จึงวินิจฉัยให้อำเภอเมืองลำปาง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำเนาหนังสือศูนย์ดำรงธรรมฉบับดังกล่าวพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายตา

เรื่องนี้ออกเนื่องจากตัวข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารที่เกิดจากการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐแล้ว นายตามีเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย เพราะถูกออกโฉนดที่ดินข้างทางเข้าออกที่ดินของตัวเอง ควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อไปใช้ประกอบคุ้มครองสิทธิของตัวเองต่อไป หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หารือไปได้แน่นอน ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th (ที่ สค ๒๘๓/๒๕๖๑)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

วีระเชษฐ์ จารยาภูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

อยากรเก็บเรื่องของตัวเอง

วันนี้พำท่านผู้อ่านเข้าโรงพยาบาลครับ สังเกตจากข่าวประจำวันให้ดีๆ เวลามีเรื่องคดีเรื่องใหญ่ๆ จะมีกรณีของการขอผลการตรวจรักษาหรือเวชระเบียนของผู้เสียหายจากโรงพยาบาล เพื่อไปใช้พิสูจน์เป็นหลักฐานประกอบคดี แต่เรื่องนี้จะขอเก็บเป็นทรัพย์คดี

นางปั่น มีหนังสือถึงโรงพยาบาลศรีรัตนญา เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับเวชระเบียนของตัวเองทั้งหมด แต่โรงพยาบาลศรีรัตนญาไม่หนังสือแจ้งปฏิเสธว่า เคยให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการรักษาแก่นางปั่นแล้ว ครั้งนี้ จึงไม่ได้ นางปั่นจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนโรงพยาบาลศรีรัตนญาไปปี้แจงตัวยว่าจากพร้อมหนังสือประกอบการซึ่งแจงว่า นางปั่นเป็นโรคอารมณ์สองขั้ว ไปรักษาที่โรงพยาบาลศรีรัตนญาตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ และไปติดต่อครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๐ จากการทดสอบทางจิตวิทยาพบลักษณะความรู้สึกไม่แน่นอน วิตกกังวลสูง โดยเฉพาะความกังวลเกี่ยวกับเรื่องความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ทั้งนี้ โรงพยาบาลศรีรัตนญาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ขอให้ไปบางส่วนแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามกรณีอุทธรณ์คือ เวชระเบียนของนางปั่นทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนางปั่น ซึ่งนางปั่นย่อમีสิทธิที่จะได้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับตนเอง หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นได้ตรวจสอบหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับโรงพยาบาลศรีรัตนญาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปบางส่วนแล้ว และในรับรองแพทย์ระบุว่าได้ติดตาม... และมีความเห็นว่าเป็นโรคอารมณ์สองขั้ว ไปรักษาที่โรงพยาบาลศรีรัตนญาเท่านั้น ข้อมูลนี้ควรเปิดเผยได้ จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลศรีรัตนญา เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เวชระเบียนของนางปั่นทั้งหมด พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้ด้วย

การที่จะปฏิเสธว่าให้ไปแล้ว แล้วไปขออีก ถ้าจะเข้าลักษณะของมากข้อบอกร้อยไม่มีเหตุอันควรหมายถึงตามมาตรา ๑๑ ครับ คือ ขอในเรื่องเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง และหน่วยงานก็ให้ไปทุกครั้ง หรือขอเอกสารโครงการย้อนหลังหลาย ๆ ปี ที่เอกสารมีจำนวนมาก และเป็นภาระกับหน่วยงานด้วย ผู้ขอที่ต้องเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องค่าถ่ายสำเนา และรับรองสำเนาถูกต้อง เอกสารเวชระเบียนของผู้ป่วย ๑ คน ไม่น่ามากเท่าไรครับ เรื่องนี้ใกล้ตัวมากด้วย มีประโยชน์มาก มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หารือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๐๗๘ www.oic.go.th

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

(ที่ สค ๒๔๕/๒๕๖๑)